

zen. Hij was echt een doe-mens en had een hekel aan schrijven. Vooral op het gebied van wilde planten heb ik, maar ook anderen, zeer veel aan hem te danken.

Met een groot enthousiasme werden telkens weer interessante, zeldzame en uitheemse soorten aangeplant of gezaaid en mede door zijn "groene vingers" was het mogelijk planten te volgen van kiemplant tot bloei. Deze zaden of planten werden een tijdlang verzameld op interessante terreinen waar we in de zomermaanden één avond in de week met de auto naar toe reden, zoals naar Nieuwkoop, IJmuiden, Halfweg. Later werden ook zaden uit Orti en kwekerijen betrokken en omdat Klaas Koning nauwelijks op vakantie ging naar het buitenland, kwam het buitenland naar hem toe in de vorm van zaad en planten, gekregen van vrienden en bekenden. Zijn speciale aandacht hadden de Orchideeën. Bijna alle Nederlandse orchideeën en vrij veel buitenlandse heb ik door de jaren bij hem in de tuin gezien. Interessant was de aanvankelijk goed geslaagde doorkweek van de Groenknolorchis (*Liparis loeselii*). Toen in 1977 de gronden achter de watertoren van de Hillegomse Kalkzandsteenfabriek werden omgewerkt, konden op het laatste moment nog wat planten gered worden in de tuin van Klaas Koning. Op allerlei manieren heeft hij de kweek hiervan ter hand genomen, aanvankelijk met groot succes. Nogal wat Horti en particulieren kregen de "Sturmia" vergezeld van veel nuttige adviezen in handen. Buitengewoon jammer is overigens dat hij niets over de kweek van deze Orchidee en ook andere soorten heeft opgeschreven.

Oud Nieuws

Kees Verweij

Bij toeval kreeg ik enige tijd geleden een oud werkje in handen van Stephaan Blankaart, getiteld 'Schou-burg der Rupsen, Wormen, Maden en Vliegende Dierkens'. Het boekje werd uitgegeven te Amsterdam in 1688.

Wat mij opviel was zijn weergave van een aantal persoonlijke waarnemingen en ervaringen. Er spreekt hier een stuk enthousiasme en verwondering uit, dat voor deze tijd welhaast uniek is. De meeste natuurwetenschappelijke schrijvers uit deze tijd lieten zich wat al te gemakkelijk verleiden tot wijdlopijge beschouwingen, die zij vaak nog weer overschreven van andere schrijvers. Zelfs antieke auteurs als Aristoteles, Dioscoides e.a. werden als waarheidsgetrouwe bronnen geciteerd. Hier is echter sprake van eigen waarnemingen en onderzoek, op een toegankelijke wijze

Helaas kwam enkele jaren geleden de klad in zijn Orchideeëntelt. Soort na soort verdween door een geheimzinnige ziekte en ik weet niet of er dit jaar nog één Groenorchis te bewonderen was. Overigens lag het niet in zijn aard hier lang bij stil te staan. Hij bleef het van de humoristische kant bezien; er waren nog genoeg andere soorten!

Zo nam ik enkele jaren geleden van een begraafplaats in Nijmegen een aantal plantjes mee van één van de kleinste vaatplanten van onze flora: Mosbloempje (*Crassula tillaea*). Toen hij deze plant later gedroogd in mijn herbarium zag, begon hij er direct enthousiast op te kloppen, verzamelde wat piepkleine zaadjes en kwam mij enige maanden later het positieve resultaat van bloeiend materiaal laten zien.

Een andere leuke hobby van Klaas Koning was schilderen, vooral beoefend op lange winteravonden. Hij schilderde vooral mooie natuurfoto's na uit kalenders en tijdschriften, vaak aangevuld met eigen natuurlijke vondsten. Het was niet onverdienstelijk fijnschilderwerk wat met veel geduld en precisie werd uitgevoerd. Opmerkelijk was dat hij deze schilderijen nagenoeg nooit verkocht. Wel waren ze nog wel eens op tentoonstellingen onder meer in het Jan Verwey Natuurcentrum te bewonderen.

Op vrijdagmiddag 6 mei vond de begrafenis onder vrij grote belangstelling plaats op de begraafplaats Duinhof te Lisse. Onze gedachten gaan uit naar zijn bedroefde familie en ook onze Vereniging zal hem niet snel vergeten.

beschreven. Misschien zou men zelfs kunnen spreken van de Jac. P. Thyse van de 17e eeuw.

Wie was deze Stephaan Blankaart? Hij werd geboren te Middelburg in 1650. Hij oefende zich bij en apotheker in de scheikunde en de kruidkunde en bezocht later de universiteit van Franeker. Blankaart was een produktief schrijver. Hij schreef vele boeken op het gebied van de anatomie, chirurgie, voedingsleer, plant-, dier- en letterkunde. Hij overleed te Amsterdam in 1704.

Als voorbeeld staat hier een passage afgedrukt over de St. Jacobsvlinder. De geel-zwarte rupsen van deze vlinder zijn soms in onze duinen in grote getale te vinden op het Jacobskruiskruid. Exemplaren van dit kruid worden vaak geheel kaalgevreten.

I I. Hooft-fluk.
Van de Sand rups.

I. IN de Zeeuwſe en Hollandſe Duinen, vindmen een kleinagtige Rups, G. in de eerſte tafel, welke ſchoon gele en ſwarde ringen heeft. Het lighaam is ſonder hair en t'eenemaal glad. Heeft ſes ſcherpe pootjes by de kop: agt ſtompe onder 't middel-lyf, en twee ſtompe agter onder de ſtaart, het welk de meeſte Rupsen gemeen is. Deſe Rupsen beminnen tot haar ſpijſe ſeer de Kruis-wortel, by ons *Senecio* oft *Erigerum* genoemd, en van *Goedaart* mede onder de ſoorten van Sint Jakobs kruid gekent. Dit kruid eten ſy ſoo ſchoon af, dat'er niet van over blyft als de ſtam.

I I. *Simon Schjyrvoet*, groot liefhebber deſer beesjes, heeftſe veertien dagen lang ſonder eten te geven tot den negenden van Hoymaand gehouden, welke doe ter tijd alle in kleine bruine popjes veranderden; beſloten in het Spinfel H, dat aan een ſtroohalm vaſt is, waar uit in 't volgende jaar 1684. den tienden van bloeymaand en de volgende dagen kleine kapelletjes quamen, welkers vleugels ſchoon rood gevlekt waren, maar de bovengeugels hadden voor het groot gedeelte een donker bruine koleur, eenigſins na den groenen hellende.

III. Wannecr deſe Rupsen ſig tot veranderinge begeven, begeven ſy ſig aan ſtroohalmen, oft eenige andere rysjes, dieſe dan komen te vinden, waaraan ſy een tonnetjen van ſchoone geele Sydeſpinnen, even als de Syde-wormen, en veranderen binnen dit huisjen in een popjen, uit welke, als geſegt is, ſchoone vlintertjes voort komen. *Goedaart*, geeft de Rups de naam van *Sand-rups*, welke ikſe ook heb laten behouden, om dat hy op Duinen en Sanden gevonden werd. Siet letter I, alwaar dat'er een vliegt en de letter K dat'er een ſit. H. is het Spinfel der Worm aan een Stroohalm, in welke het popjen ſit.

